

- ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ
- ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ www.mekea.org | 18 ΟΚΤΩΒΡΙΗ 2012

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΕ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΕΕ/ΟΝΕ ΜΕ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΤΟ EUROGROUP ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗ» ΤΩΝ ΕΛΙΤ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η συνεδρίαση της Πέμπτης στο Eurogroup αποτελεί μια ακόμη συνεδρίαση σε μια ασταμάτητη σειρά διαβουλεύσεων των ληστρικών και, σαδιστικών, πλέον, ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Υπερεθνικής Ελίτ, όπως αυτή εκπροσωπείται στη χώρα μας από την Τρόικα (ΕΕ/ΔΝΤ/ΕΚΤ). Στις συνεδριάσεις αυτές, όπως και σε δεκάδες επαφές τους, τα στελέχη της ΕΕ και ιδιαίτερα οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ των ισχυρών κρατών (αφού οι ελίτ χωρών της περιφέρειας όπως η Ελλάδα συνήθως παίζουν τον ρόλο μαϊντανού) αποφασίζουν για τους υπηκόους στα Προτεκτοράτα που στήνουν το ένα μετά το άλλο στον Ευρωπαϊκό Χώρο, και ειδικά στο Νότο, με πρώτη την Ελλάδα, η οποία βρίσκεται εδώ και 2 χρόνια κάτω από μια άγρια *Οικονομική Κατοχή*. Μια κατοχή που στηριζόταν βέβαια τόσο από την προηγούμενη «κοινοβουλευτική Χούντα» του ΠΑΣΟΚ και του Παπαδήμου, όσο και από τη σημερινή Ελληνική Τρόικα ΝΔ/ΠΑΣΟΚ/ΔΗΜΑΡ: Δηλαδή τους πολιτικούς λακέδες του συστήματος και των ντόπιων και ξένων ελίτ που δημιούργησαν την κρίση, με την καταστροφή που επέφερε η ένταξη της χώρας μας στην ΕΕ/ΟΝΕ. Όμως αυτή η κατοχή στηρίζεται σε τελική ανάλυση και από την «Αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία όχι μόνο δεν θέτει ζήτημα εξόδου από την ΕΕ που δημιούργησε την κρίση στην Ελλάδα, αλλά απειλεί ότι αν βγούμε από το ευρώ θα έρθει η καταστροφή, όπως ακριβώς οι καλύτεροι παπαγάλοι του συστήματος! Γι' αυτό τον λόγο και για όλο το ιστορικό της ψευτο-«Αριστεράς» αυτής, τη στάση της σε κομβικά ζητήματα της εποχής μας (σύμπλευση με τη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση, την ΕΕ, τους πολέμους της υπερεθνικής ελίτ (της οποίας βασικό στέλεχος είναι η ελίτ της ΕΕ, κατά των λαών στη Μ. Ανατολή κτλ.) την φιλελεύθερη «Αριστερά» που εκπροσωπεί σήμερα επάξια ο ΣΥΡΙΖΑ, (μάλιστα ως αξιωματική αντιπολίτευση), την ονομάζουμε *εκφυλισμένη*.

Και όχι μόνο αυτό. Στις διαβουλεύσεις αυτές και άλλες πολλές που γίνονται «κεκλεισμένων των θυρών», η ΕΕ εντείνει τις διεργασίες της προς την κατεύθυνση της λεγόμενης «πολιτικής ολοκλήρωσης». Δηλαδή της πολιτικής ένωσης των κυρίαρχων ελίτ της ΕΕ, που διαχειρίζονται την Παγκοσμιοποίηση μαζί με την Αμερικανική και Ιαπωνική ελίτ (η Τριάδα δηλαδή που συναπαρτίζει την υπερεθνική ελίτ), με βάση μια *Δημοσιονομική και Τραπεζική Ένωση*, η οποία θα μειώσει τις αστάθειες του συστήματος στην Ευρωζώνη, αλλά την ίδια στιγμή θα στερεί από όλα τα κράτη-μέλη την οποιασδήποτε οικονομική και, κατά συνέπεια, πολιτική κυριαρχία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους λαούς. Αυτό σημαίνει ότι η *Παγκόσμια Διακυβέρνηση* η οποία μέχρι τώρα υπήρχε ανεπίσημα (μέσω του G7, κλπ.), έχει μπει πλέον επίσημα στη φάση θεσμοποίησης της. Κάτι τέτοιο συνεπάγεται ότι είναι πολύ πιθανό στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον η υπερεθνική ελίτ (δηλαδή οι ελίτ των G7 και γενικά οι Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και οι γραφειοκράτες, ακαδημαϊκοί κλπ. που κινούνται και επωφελούνται γύρω από αυτές) να υιοθετήσει ακόμα και ένα ενιαίο νόμισμα για την οικονομική κυριαρχία της μέσα στη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς, και ότι ακόμη περισσότερη εξουσία θα συγκεντρώνεται στα χέρια των ελίτ, μέσω κάποιας μορφής υπερεθνικής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας που θα αποτελέσει πλέον το ιδανικό πολιτικό συμπλήρωμα της Νεοφιλελεύθερης Παγκοσμιοποίησης, ενώ οι Εθνικές Αντιπροσωπευτικές «Δημοκρατίες» θα αποτελούν τα τοπικά «δημοτικά συμβούλια» που θα εκτελούν τις αποφάσεις της.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ: ΤΟ 1/3 ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ

Οι ιστορικοί συνειρμοί με τις στενές σχέσεις των κατοχικών δυνάμεων και των δωσίλογων κυβερνήσεων των Τσολάκογλου κ.λπ., δημιουργούνται αβίαστα στη λαϊκή κοινωνική συνείδηση με βάση την έννοια της «κατοχής» που φέρνει στο νου φρικαλέες εικόνες για τον Ελληνικό, και όχι μόνο, λαό. Όμως η κατοχή που είχαμε ήταν σε άλλες συνθήκες, σε σχέση με τη σημερινή ελληνική πραγματικότητα. Παρότι και σήμερα έχουμε μια κτηνώδη και βαμμένη με αίμα κατοχή (συνεχείς αυτοκτονίες, θάνατοι και δυστυχία από την καταστροφή της βασικής υγειονομικής, φαρμακευτικής περίθαλψης κτλ., υποσιτισμοί, στοχευμένες επιθέσεις του παρακράτους, κρατική βία κτλ.), πρέπει ο λαός να αντιληφθεί ότι η διαφορά με την τότε στρατιωτική κατοχή που ήταν Εξωτερική Κατοχή με τα όπλα, είναι ότι σήμερα έχει δώσει τη θέση της στην Οικονομική Κατοχή η οποία είναι *Εσωτερική Κατοχή*.

Αυτή η Κατοχή, λαμβάνει χώρα όχι μόνο με ωμή εφαρμογή Οικονομικής Βίας (μαζική ανεργία, οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, ξεπάστρεμα τελευταίων παροχών του ήδη καχεκτικού Κοινωνικού Κράτους, απόσυρση συλλογικών συμβάσεων εργασίας και εισαγωγή ατομικών, ελαστικοποίηση εργασίας και ασφάλισης κ.λπ.) αλλά επίσης και με την εντεινόμενη χρήση φυσικής βίας και κρατικής καταστολής καθώς και βίας αντι-μεταναστευτικών ρατσιστικών ομάδων (Χρυσή Αυγή), οι οποίες χαίρουν την ανοχή του κράτους και επανδρώνονται από υπηρεσίες προστασίας της νύχτας (μπράβους κ.λπ.).

Είναι εσωτερική κατοχή αφού οι συμβάσεις με την Τρόικα ορίζουν θεσμικά την άσκηση οικονομικής – και κατ' επέκταση πολιτικής – εξουσίας από τις ισχυρότερες οικονομίες, κάτι το οποίο συνεπάγεται την κατάργηση του δικαιώματος της εθνικής κυριαρχίας στις οικονομικές/πολιτικές αποφάσεις, ακόμη και με βάση το αστικό σύνταγμα. Ακριβώς γι' αυτό, το καθεστώς οικονομικής κατοχής που βρίσκεται για πρώτη φορά η χώρα στη μεταπολεμική της ιστορία, είναι πολύ χειρότερο από τα στρατιωτικά καθεστώτα που έχει περάσει ο τόπος και τα οποία δε τόλμησαν να περάσουν τέτοια μέτρα ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας και των παραγωγικών πόρων. Και φυσικά η εσωτερική οικονομική κατοχή είναι πολύ χειρότερη από την εξωτερική γιατί την υποστηρίζουν και όλα τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα, δηλαδή έμμεσα ή άμεσα το 1/3 σχεδόν του ελληνικού λαού, με βάση και τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών-φιάσκο! -Σε αυτά τα στρώματα συμπεριλαμβάνονται και πολλοί ψηφοφόροι φυσικά της «Αριστεράς» του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν θέλουν να ακούν ούτε καν για έξοδο από την ΟΝΕ, πόσο μάλλον από την ΕΕ.

Γι' αυτό και ο αγώνας σήμερα δεν μπορεί να είναι απλά αγώνας εθνικής απελευθέρωσης, αλλά αγώνας πρωταρχικά **κοινωνικής απελευθέρωσης**, δηλαδή αγώνας τόσο ενάντια στις ξένες ελίτ όσο και στις ντόπιες, χωρίς την υποστήριξη των οποίων δεν θα ήταν δυνατή η σημερινή καταστροφή. Γι' αυτό και η ανάγκη για ένα **Λαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης**, που όχι μόνο θα μας βγάλει από την ΕΕ, που είναι η βασικότερη αιτία της σημερινής καταστροφικής για τον λαό, κρίσης, αλλά θα θέσει και τις βάσεις της Οικονομικής και Πολιτικής Αυτοδυναμίας μας ως λαού, σε αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια με άλλους λαούς, αρχικά του Νότου, που αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα, ώστε στη συνέχεια, αφού έχει σταθεί στα πόδια του, να αποφασίσει με δημοκρατικές διαδικασίες τι είδους αλλαγή συστήματος θέλει.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΠΑΓΑΛΩΝ ΤΩΝ ΜΜΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ «ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ» ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θα κάνουμε ξεκάθαρο εξ αρχής ποια ΔΕΝ είναι τα αίτια της κρίσης,, κόντρα στους παπαγάλους του συστήματος που ασχολούνται με τις...τρίχες των αφεντικών τους καθημερινά στα ΜΜΕ των ελίτ, αλλά και στα ΜΜΕ της εκφυλισμένης «Αριστεράς» (μεγάλο μέρος της οποίας, και ιδίως ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει οικονομικό και πολιτικό συμφέρον στην παραμονή στην ΕΕ), παρασύροντας μεγάλο μέρος του λαού σε αποπροσανατολιστικές συζητήσεις.

Το αίτιο της κρίσης:

- ΔΕΝ είναι η διαφθορά και οι «κλέφτες» πολιτικοί:

Η διαφθορά είναι μια αναπόφευκτη συνέπεια της «Ανάπτυξης» στην Ελλάδα, που ήταν πάντα παρασιτική στο Κράτος, τόσο από τον ιδιωτικό (σε αντίθεση με τα παραμύθια των φιλελεύθερων), όσο και αργότερα στον πελατειακό δημόσιο τομέα, ακριβώς επειδή ήταν πάντα εξαρτημένη από τις ελίτ και τις οικονομίες των χωρών του Ευρωπαϊκού Βορρά. Σε κάθε «Προτεκτοράτο» εμφανίζονται φαινόμενα ακραίας διαφθοράς και αρπαχτής, και στην Ελλάδα απλά όπως και σε άλλες χώρες της περιφέρειας, το «ψάρι βρωμάει από το κεφάλι» και μεγάλο μέρος του λαού ακολουθεί... Οι «κλέφτες πολιτικοί» που «τα τρώνε» και παρουσιάζονται ως η αιτία της κρίσης είναι άλλη μια συνηθισμένη καραμέλα του συστήματος και των περί αυτώ παπαγάλων, καθώς και κάποιων εθνικιστών κυρίως «αναλυτών», για να «προσωποποιήσουν» την κρίση και τα αίτια της, με μια ...βολική ανάλυση που στόχο έχει να κάθεται ο λαός στον καναπέ του, περιμένοντας τους «Αδιάφθους Ηγέτες» και Επαγγελματίες Πολιτικάντηδες να τον σώσουν: Σύμφωνα με αυτή την «ανάλυση» δεν υπάρχει σύστημα, Παγκοσμιοποίηση, ΕΕ, (οικονομικές κυρίως) ελίτ που δημιουργούν τις κρίσεις, αλλά απλά «κακοί πολιτικοί», «διεφθαρμένοι» κτλ., που, υποτίθεται, αν παταχτούν, τότε όλα τα προβλήματα λίγο-πολύ θα λυθούν. Φυσικά και υπάρχουν και κλέφτες Επαγγελματίες Πολιτικάντηδες που δρουν προκλητικά για τον λαό, αλλά αυτό είναι περίπου σα να κατηγορούμε τους στρατηγούς ότι σκοτώνουν στον Πόλεμο. Το ίδιο το σύστημα, ειδικά στα Προτεκτοράτα του διεθνοποιημένου συστήματος και της Υπερεθνικής Ελίτ, όπως στην Ελλάδα, δημιουργεί ΕΓΓΕΝΩΣ τη διαφθορά και την αρπαχτή, αρχικά στα ψηλά κλιμάκια και, στη συνέχεια, στη «βάση» των υπηκόων των ελίτ..

- ΔΕΝ είναι ο «μεγάλος» δημόσιος τομέας

Καραμπινάτο φέμα των παπαγάλων των ελίτ στα καθεστωτικά ΜΜΕ. Ακόμη και πριν την απόλυση χιλιάδων υπαλλήλων, στην αρχή της κρίσης, ο αριθμός των υπαλλήλων στην Ελλάδα ήταν ΚΑΤΩ από τον μέσο Ευρωπαϊκό Μέσο Όρο στις

χώρες των 15 της ΕΕ. Η Δανία π.χ. είχε σχεδόν ΔΙΠΛΑΣΙΟ αριθμό Δημοσίων υπαλλήλων αναλογικά με τον πληθυσμό της, σε σχέση με την Ελλάδα. Άλλο είναι το γεγονός ότι θα έπρεπε να εξορθολογιστεί ο Δημόσιος Τομέας, αλλά αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο μέσα στη διαδικασία ενός Λαϊκού Μετώπου Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης όπως αυτό που προτείνουμε, και όχι διαλύοντας κάθε κοινωνική υπηρεσία και καταστρέφοντας το όποιο κράτος-πρόνοιας για χάρη των εγκληματικών ντόπιων και ξένων ελίτ και των προνομιούχων στρωμάτων!

- ΔΕΝ είναι το ΧΡΕΟΣ το αίτιο της κρίσης

Η καθημερινή «πιπίλα», όχι μόνο των ΜΜΕ των ελίτ αλλά και της εκφυλισμένης Αριστεράς (ΣΥΡΙΖΑ, ΕΛΕ κτλ.). Το Χρέος είναι ΣΥΝΕΠΕΙΑ της κρίσης που δημιουργήσε ένα εξωστρεφές μοντέλο ετερόνομης Ανάπτυξης στην Ελλάδα, η οποία γιγαντώθηκε με την είσοδο της χώρας της ΕΕ και απλά καλυπτόταν από τον συνεχή δανεισμό, ο οποίος και δημιούργησε στην πορεία το τεράστιο Χρέος. Ακόμη και αν μας χάριζαν ΟΛΟ το Χρέος αύριο, αν συνεχίζαμε μέσα στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, μέσα στη Διεθνοποίηση των αγορών, θα είχαμε σε μερικά χρόνια ένα παρόμοιο Χρέος με τις τεράστιες αποκλίσεις που έχουμε στη παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα μεταξύ των μελών της ΕΕ

- ΔΕΝ είναι η Παγκόσμια Χρηματοπιστωτική Κρίση

Η Παγκόσμια Οικονομική Κρίση που συνεχίζεται από το 2008, λειτούργησε απλά ως καταλύτης για την ελληνική κρίση και δεν ήταν το αίτιο της όπως ισχυρίζονται αρκετοί, ακόμα και στην αντισυστημική Αριστερά. Η Κρίση αυτή ξεκίνησε από τον Χρηματοπιστωτικό τομέα σε χώρες με ισχυρό Τραπεζικό τομέα, και όχι στην Ελλάδα που ποτέ δεν είχε ανοιχτεί σε τοξικά ομόλογα κ.λπ. όπως αυτά που δημιούργησαν την Παγκόσμια Κρίση.

Ποιο είναι λοιπόν το αίτιο της κρίσης;

Η ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΕ/ΟΝΕ ΚΑΙ Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟ ΑΙΤΙΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ - Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΦΟΥΣΚΑ

Σήμερα, τα λαϊκά στρώματα που καταστρέφονται οικονομικά δεν ανήκουν μόνο στα παραδοσιακά στρώματα των φτωχών εργατών, αγροτών καθώς και των αυτο-απασχολούμενων κάθε είδους, αλλά περιλαμβάνουν και την κρατικοδίαιτη μεσαία τάξη που δημιούργησε η ψευτο-ανάπτυξη «με ξένα κόλλυβα» (του ΠΑΣΟΚ κυρίως) στη μεταπολίτευση. Γιατί είναι ακριβώς αυτή η μεσαία τάξη που σήμερα κτυπιέται αλύπητα, όχι γιατί είναι οι «κακοί» Γερμανοί που το επιβάλλουν, ή η «κακιά» και «τιμωρητική» Ευρώπη, όπως παπαγαλίζει η εκφυλισμένη «Αριστερά», σε αντίθεση δήθεν με την «Ευρώπη των λαών» της «δημοκρατίας» και της «κοινωνικής δικαιοσύνης», που ήταν βέβαια απλά ένα ιδεολογικό κατασκεύασμα, στο οποίο στηριζόταν η ΕΟΚ και στη συνέχεια η ΕΕ.

Στην πραγματικότητα, όλα άρχισαν πολύ νωρίτερα, σχεδόν είκοσι χρόνια πριν, με την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Αγοράς το 1993, όταν θεσμοποιήθηκε η Πράξη Ενιαίας Αγοράς στο Μάαστριχτ, η οποία καθιέρωνε την ελεύθερη διακίνηση των εμπορευμάτων, του κεφαλαίου και της εργασίας μέσα στην Κοινότητα, με την κατάργηση όλων των μη δασμολογικών εμποδίων. Αυτό σήμαινε, όχι μόνο το άνοιγμα, αλλά και την «απελευθέρωση» από Κοινωνικούς Ελέγχους των τεσσάρων αγορών (αγαθών, υπηρεσιών, κεφαλαίου και εργασίας) —τις γνωστές «4 ελευθερίες». Η ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής αγοράς κρίθηκε αναγκαία στο πλαίσιο της εντεινόμενης διεθνοποίησης της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς και του οξυνόμενου ανταγωνισμού με τα άλλα μπλόκ του διεθνούς κεφαλαίου, δηλαδή το Αμερικανικό και των χωρών της Ν.Α. Ασίας. Όμως, το πρόβλημα ανταγωνιστικότητας για τα μητροπολιτικά κέντρα των Βορείων Χωρών της ΕΟΚ/ΕΕ ήταν εντελώς διαφορετικό από το αντίστοιχο πρόβλημα στις περιφερειακές χώρες, όπως η Ελλάδα. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας στον Βορρά (με δεδομένη την υψηλή παραγωγικότητα των μητροπολιτικών χωρών) εξαρτάται κυρίως από τη συγκράτηση τιμών και μισθών ώστε να μπορούν να ανταγωνιστούν τα Γερμανικά π.χ. βιομηχανικά προϊόντα τα φθηνότερα προϊόντα made in China, είτε αυτά παράγονται από θυγατρικές είτε από εγχώριες επιχειρήσεις, αφού αυτές οι χώρες είχαν χτίσει πολλές δεκαετίες πριν μια αυτοδύναμη οικονομική δομή. Από αυτές τις χώρες ξεκίνησε το ίδιο το σύστημα της Οικονομίας της Αγοράς και της ψευτο-Δημοκρατίας στην Ευρώπη. Αντίθετα, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας στις περιφερειακές και εξαρτημένες χώρες μέσα στην ΕΟΚ/ΕΕ, όπως η Ελλάδα, εξαρτάται από τη, *μέσω νέων επενδύσεων*, βελτίωση της παραγωγικότητας..

Το πρόβλημα δηλαδή στις χώρες της περιφέρειας, όπως η δική μας, ήταν αναπτυξιακό και αφορούσε τη δημιουργία μιας ισχυρής παραγωγικής βάσης με αντίστοιχα επίπεδα παραγωγικότητας προς αυτά των μητροπολιτικών κέντρων. Έχει δηλαδή να κάνει με το εξωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης που η Ελλάδα υιοθέτησε, κατά κύριο λόγο, μετά τον πόλεμο, και, ειδικότερα, μόλις η Ελλάδα εισήλθε στην ΕΕ.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η «κομπραδόρικη» ελληνική αστική τάξη δεν είχε καταφέρει ποτέ να αναπτύξει μια ανταγωνιστική παραγωγική βάση που να στηρίζει την καταναλωτική της βάση, κάνοντας παραγωγικές επενδύσεις. Έτσι μπαίνοντας στον ελεύθερο ανταγωνισμό και στη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση (όπως έκανε η Ελλάδα), ειδικά με την ένταξη

στην ΕΕ, (χωρίς βέβαια ποτέ να ενημερωθεί για τις επιπτώσεις και να ρωτηθεί ο λαός), αυτό σήμαινε ότι η Ελλάδα άνοιξε σταδιακά τα σύνορά της σε ξένα προϊόντα, τα οποία δεν είχε κανένα μέσο για να ανταγωνιστεί, δεδομένου ότι η βιομηχανία, (ό,τι βιομηχανία υπήρχε), ήταν δασμοβίωτη, και σε μεγάλο βαθμό προστατεύονταν από διάφορους φόρους, τέλη κ.λπ., ενώ η γεωργία μας ήταν μη ανταγωνιστική σε σύγκριση με εκείνη των Βορείων χωρών της ΕΕ, και αργότερα σε σχέση με αυτή των Ασιατικών χωρών, κ.λπ..

Το αποτέλεσμα ήταν ότι σε πολύ λίγα χρόνια, το έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών, άρχισε να ανεβαίνει στα ύψη, γιατί η κομπραδόρική και παρασιτική ελληνική οικονομική και πολιτική ελίτ επένδυσε μόνο στην εισαγωγή των προϊόντων και στην «υποδομή» για να εισάγονται προϊόντα (δρόμοι που σήμερα μάλιστα χρυσοπληρώνουμε, κτλ.). Αυτό ήταν φυσικά επιφανειακά καλό για τους καταναλωτές, δεδομένου ότι ήταν σε θέση να αγοράζουν φτηνά προϊόντα, με τον δανεισμό, αλλά βέβαια είχε καταστροφικές οικονομικές συνέπειες. Γιατί αν αγοράζεις, αλλά την ίδια στιγμή δεν έχεις την ικανότητα να πουλάς, δηλαδή να κάνεις εξαγωγές, σημαίνει ότι πρέπει να δανειστείς.

Και φυσικά μόνο ο Τουρισμός (όταν στέρεψαν τα μεταναστευτικά και ναυτιλιακά εμβάσματα) δεν επαρκούσε να καλύψει τις διογκούμενες συνεχώς εισαγωγές, αφού και η όποια προπολεμική βιομηχανία είχαμε, καταστράφηκε μέσα στον ανελέητο ανταγωνισμό της ΕΕ, ενώ η αγροτική επάρκεια που διέθετε η Ελλάδα στην κάλυψη πολλών βασικών αναγκών, επίσης αποδιαρθρώθηκε μέσα από την Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ που μας επέβαλλε ποια και πόσα αγροτικά προϊόντα θα παράγουμε. Το «χρυσωμένο χάπι» των επιδοτήσεων σταμάτησε και αυτό, και τώρα μέινουμε με μια κατεστραμμένη γεωργία, όπως και βιομηχανία, και η «ανάπτυξη» που υπόσχεται η ντόπια και ξένη Τρόικα βασίζεται στις «καλές προθέσεις» (αν υπάρξουν) κάποιων εμίρηδων του Κατάρ ή των Κινέζων άγριων καπιταλιστών και των αντίστοιχων Γερμανών (η, καταστροφική και για το τοπικό περιβάλλον, πράσινη φούσκα των Γερμανικών επενδύσεων «Πράσινης Ενέργειας» στην Ελλάδα είναι απλά μια ένδειξη)...

Και σήμερα, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και την Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιταλία έχουν ελλείμματα. Η Ελλάδα έχει έλλειμμα περίπου 12% του Εθνικού Εισοδήματος, στο ισοζύγιο πληρωμών ενώ η Γερμανία και άλλες χώρες της Βόρειας Ευρώπης έχουν 6% πλεόνασμα, δηλαδή βλέπουμε «καθρεπτιζόμενες» εικόνες: το πλεόνασμα των χωρών του Βορρά είναι το έλλειμμα των χωρών του Νότου! Αυτή ήταν λοιπόν η πρώτη πηγή του χρέους, που άρχισε να συσσωρεύεται. Από την άλλη πλευρά, είχαμε το τεράστιο έλλειμμα στο δημόσιο τομέα. Κι αυτό διότι όταν το ΠΑΣΟΚ εξελέγη, για πρώτη φορά, στη δεκαετία του '80, ήθελε να φτιάξει ένα είδος κοινωνικού κράτους πρόνοιας, αλλά με «ξένα κόλλυβα»! Δηλαδή αντί της φορολόγησης στα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα, την οποία υποτίθεται υπαγόρευε η «σοσιαλιστική» ιδεολογία του, έκανε κάτι άλλο! Δανεισμό, και, κυρίως εξωτερικό δανεισμό! Μόνο στη δεκαετία του '80, το χρέος τριπλασιάστηκε ως % του εθνικού εισοδήματος. Έτσι, όταν η συνθήκη του Μάαστριχτ υπεγράφη, και δημιουργήθηκε η κοινή Αγορά στην ΕΕ, με τις αγορές εντελώς ανοιχτές, οι Έλληνες αγρότες και εργαζόμενοι είχαν μείνει ανυπεράσπιστοι, και δεν μπορούσαν να προστατεύσουν τον εαυτό τους, στον βαθμό που ήταν δυνατό πριν την ένταξη στην ΕΕ.

Και βέβαια όταν οι ελίτ του «Εκσυγχρονισμού» μας έβαλαν στην ευρωζώνη «μετά βαϊών και κλάδων», η κατάσταση χειροτέρεψε. Κι αυτό επειδή μπήκαμε σε ακόμη μια φούσκα, αφού τώρα μπορούσε το Κράτος να δανειστεί ακόμα πιο εύκολα με την υποστήριξη του ευρώ. Έτσι, για παράδειγμα, πληρώθηκε το πανάκριβο φιάσκο των Ολυμπιακών Αγώνων και πολλά άλλα (μεγάλα έργα υποδομής σε σχέση με τους Ολυμπιακούς κτλ.). Καθώς όμως αυτό συνέβαινε, το χρέος φυσικά συνέχιζε να αυξάνει, και αυτό συνέβαινε καθώς οι ντόπιες και ευρωπαϊκές ελίτ μιλούσαν και μας «επιβράβευαν» για το «ελληνικό θαύμα» και την «ισχυρή οικονομία» της ψευτο-Ανάπτυξης. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής ο δανεισμός ήταν εύκολος γιατί υπήρχε αφθονία του χρήματος και μεγάλη αφθονία ρευστότητας στην παγκόσμια αγορά, και απο πίσω μας είχαμε το ισχυρό Ευρώ να στηρίζει τον δανεισμό μας, δηλαδή μέχρι την περίοδο 2007-2008, όταν άρχισε η Παγκόσμια Χρηματοπιστωτική κρίση.

Από το 2008 λοιπόν, ως αποτέλεσμα της Παγκόσμιας κρίσης, οι «σφιχτές» συνθήκες που επιβλήθηκαν στη διεθνή αγορά δανεισμού και η «στενότητα» στην κυκλοφορία του χρήματος και κεφαλαίου, έκαναν τα χρήματα για δανεισμό είδος εν ανεπαρκεία, και οι ευρωπαϊκές ελίτ και οι πιστωτές «κατάλαβαν» (στην πραγματικότητα το ήξεραν αλλά έκαναν μέχρι τότε τα στραβά μάτια γιατί δεν τους πείραζε μέχρι τότε) ότι τα ελληνικά οικονομικά ήταν, αν όχι τεχνητά, σε πολύ κακή κατάσταση. Επειδή το νόμισμά μας ήταν το Ευρώ, δηλαδή ένα ξένο νόμισμα, που δεν ελεγχόταν από τις ντόπιες πολιτικές ελίτ, προκειμένου το Ελληνικό Δημόσιο να δανειστεί για να καλύψει τις ανάγκες της, έπρεπε να κάνει κάτι διαφορετικό από τα Κράτη που δεν ανήκουν στην ΟΝΕ: Έπρεπε να στραφεί στις αγορές, κι αυτό επειδή το καταστατικό της ΕΚΤ έχει απαγορεύσει τον δανεισμό από αυτή, σε αντίθεση με τη δυνατότητα κάθε χώρας που έχει το δικό της νόμισμα να δανειζεται από την Κεντρική της Τράπεζα! Δηλαδή, η Ελλάδα είχε να ανταγωνιστεί στις ευρωπαϊκές αγορές, με τη Γερμανία, με τεράστιες πολυεθνικές επιχειρήσεις, κλπ.! Κάτι που, φυσικά, σημαίνει ότι κανείς δεν έδινε δεκάρα στην Ελλάδα στις αγορές, με αποτέλεσμα να σκάσει η κρίση, σπάζοντας την πολυετή αναπτυξιακή "φούσκα".

Η κρίση λοιπόν στην Ελλάδα, και γενικά στον Ευρωπαϊκό Νότο, η οποία σταδιακά οδηγεί στη «Λατινο-Αμερικανοποίηση» του (όσον αφορά μισθούς, ποιότητα ζωής κ.λπ.) και την Κινεζοποίηση του (όσον αφορά την ελαστικοποίηση εργασίας και ασφάλισης, την ποιότητα της εργασίας κ.λπ.), με το ξεπούλημα του κοινωνικού πλούτου,

τις Ειδικές Οικονομικές Ζώνες κλπ. (ΕΟΖ) έχει, λοιπόν, τις ρίζες της στην ενσωμάτωση αυτών των χωρών στην ΕΕ και, μέσω αυτής, στη Νέα Διεθνή Τάξη της Νεοφιλελεύθερης Παγκοσμιοποίησης.

Στην πραγματικότητα, Ισπανία, Πορτογαλία, και αργότερα Ιταλία, είναι για τα καλά στο δρόμο για να γίνουν επίσης άτυπα προτεκτοράτα της Υπερεθνικής Ελίτ, μέσω της ΕΕ, αν και δεν έχουν ακόμη προσχωρήσει στο στάδιο Οικονομικής Κατοχής όπως η Ελλάδα. Οι λαοί της Νότιας Ευρώπης απλά πληρώνουν το τίμημα της άνισης οικονομικής ανάπτυξης που επιβάλλει η διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς και ο εξοντωτικός ανταγωνισμός που επιβάλλεται από την Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση που εκφράζει στον χώρο μας η ΕΕ, γεγονός που καθιστά ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη για μια νέα «ανάπτυξη» που βασίζεται στην αυτοδυναμία, μέσα σε μία νέα ένωση των λαών με βάση τις αρχές της αλληλεγγύης και της αμοιβαίας βοήθειας. Μια ένωση που θα μπορούσε να αρχίσει με τις χώρες της περιφέρειας που βρίσκονται περίπου στο ίδιο επίπεδο ανάπτυξης, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι θα πρέπει να γίνει πρώτα η ένωση μέσα στην ΕΕ για να βγούμε από την κρίση, όπως π.χ. ζητά το αποπροσανατολιστικό, αν όχι γελοίο οικονομικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που προϋποθέτει να αλλάξουν ...όλες οι κυβερνήσεις στην ΕΕ και να εγκαταλείψουν τον «κακό» νεοφιλελευθερισμό ώστε να σωθούμε και εμείς! Όσάν ο νεοφιλελευθερισμός να είναι απλά μια κακιά πολιτική και συνωμοσία που εφαρμόζεται από κάποιους μοχθηρούς εγκεφάλους, την «κακιά Μέρκελ» κα., και όχι μια δομική αλλαγή του συστήματος, που ξεκίνησε από τις Πολυεθνικές και τη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση, και εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα και στους λαούς της Ευρώπης βασικά μέσω της ίδιας της ΕΕ!.

ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΑΜΕΣΗ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ

Παλαιότερες αλλά και πρόσφατες διαδηλώσεις κοινωνικών ομάδων και ανένταχτων ανθρώπων που πλήττονται βάνανυσα από τις συνέπειες της ένταξης της χώρας σε ΕΕ/ΟΝΕ, όπως οι αγρότες στη Λάρισα και την Κρήτη ή οι συνταξιούχοι που καίγανε τη σημαία της ΕΕ με αφορμή την επίσκεψη Μέρκελ, δείχνουν ότι το αίτημα για άμεση έξοδο από ΕΕ/ΟΝΕ είναι κάτι παραπάνω από ώριμο σε μεγάλα τμήματα του λαού, παρά τον εσκεμμένο και χρόνιο αποπροσανατολισμό από την εκφυλισμένη «Αριστερά». Μια «Αριστερά» που μετά τις πρόσφατες εκλογές φιγουράρει ως η «νέα αριστερή αντιπολίτευση» της χώρας και που το βασικό της «κατόρθωμα» δεν είναι άλλο από τη συνέχιση του κατελώματος (με μπόλικά κονδύλια πλέον, και με δήθεν αμεσοδημοκρατικές, αλλά εντελώς κομματοκρατούμενες, συνελεύσεις που διοργανώνει «παντού» κτλ.) μεγάλου μέρους των μεσαίων κυρίως στρωμάτων, σε φιλο-ΕΕ/ΟΝΕ αλλά και εκ νέου αποπροσανατολιστικές ρητορολογίες για κατάργηση των Μνημονίων (μέσα στην ΕΕ!). Κι αυτό διότι ο μέχρι πρότινος πολιτικός φορέας που είχε αναλάβει για λογαριασμό του συστήματος τη διαδικασία αυτή, το ΠΑΣΟΚ, δεν δύναται να φέρει εις πέρας τη διαχείριση που «απαιτεί η εποχή» λόγω της απαξίωσής του στην Ελληνική κοινωνία.

Σωματεία εργαζομένων ξεπερνούν τα συντεχνιακά κομματικά πλαίσια και καλούν σε γενική συστράτευση για Γενική Απεργία ενώ οι δυναμικές πρωτοβουλίες όπως η εισβολή των εργαζομένων του Σκαρμαγκά στο υπουργείο άμυνας λοιδορούνται από την «Τροϊκανή κυβέρνηση» αλλά και την αντιπολίτευση του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Οι ντόπιοι λακέδες της υπερεθνικής και ντόπιας ελίτ απαντούν με πρωτοφανή μέτρα και διατάγματα απαγόρευσης των διαδηλώσεων χουντικής έμπνευσης όπως αυτά που εφαρμόστηκαν κατά την πρόσφατη διαδήλωση κατά της επίσκεψης Μέρκελ!.

Η άμεση μονομερής έξοδος από την ΕΕ/ΟΝΕ για την δημιουργία μιας αυτοδύναμης (όχι αυτάρκους) οικονομίας και την κατάργηση όλων των συμβάσεων με τη Τρόικα, αποτελεί προϋπόθεση για την περαιτέρω συστημική αλλαγή, ιδιαίτερα σήμερα που τα παραδοσιακά αντισυστημικά κινήματα, εν μέσω όξυνσης της κρίσης, αντί να μαζικοποιούνται, χάνουν δυνάμεις. Η συστημική αλλαγή βέβαια είναι αναγκαία γιατί μόνο στο πλαίσιο της μπορεί να επιτευχθεί πλήρης αυτοδυναμία του λαού και αυτοκαθορισμός των εργαζομένων, αλλά φυσικά δεν μπορούμε να περιμένουμε τη συστημική αλλαγή για να επιβιώσουμε, και σήμερα μιλάμε για πρόβλημα επιβίωσης των μεγάλων λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό καλούμε σε ένα **«Λαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης»** που θα μας βγάλει άμεσα από την ΕΕ/ΟΝΕ και δεν θα περιμένει την συστημική αλλαγή γι αυτό, όταν στο μεταξύ θα έχει συντελεστεί η καταστροφή των λαϊκών στρωμάτων. Το αίτημα αυτό είναι άμεσα εφικτό και αναγκαίο σήμερα που ο κόσμος υποφέρει και δίνεται η ευκαιρία στην πραγματική Αριστερά να δώσει χειροπιαστές απαντήσεις, βάζοντας τέλος στην σταδιακή απομάκρυνση των λαϊκών στρωμάτων από αυτή.

Ας δώσουμε την απάντηση τώρα!!

Μαζικοποίηση των λαϊκών κινητοποιήσεων μέσα από ένα Μέτωπο για την Κοινωνική και Εθνική Απελευθέρωση.

Όχι άλλος αποπροσανατολισμός από τους «αριστερούς» στυλοβάτες του «νέου ΠΑΣΟΚ»

Όχι στη συνέχιση της «σαλαμοποίησης» των αγώνων των κοινωνικών ομάδων, σωματείων εργαζομένων, αγροτών και αυτοαπασχολούμενων.

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΥΡΩΠΗ ΒΙΑΙΗ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΙΤ

Εν τω μεταξύ, οι λαοί της Βόρειας Ευρώπης υποφέρουν επίσης από τις συνέπειες της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, η οποία έχει οδηγήσει σε ανοιχτές και απελευθερωμένες αγορές, ιδίως τις χρηματοπιστωτικές αγορές και στη συνέχεια, σε μια τεράστια οικονομική κρίση, μέσα από την οικονομική φούσκα που το άνοιγμα και η απελευθέρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών αναπόφευκτα δημιούργησε. Στη συνέχεια, οι ελίτ, αντιμετωπίζοντας την προοπτική της πτώχευσης του τραπεζικού τους συστήματος και το δίλημμα της διάσωσης των ιδιωτικών τους τραπεζών σε βάρος των λαών, ή την κοινωνικοποίηση των τραπεζών και τη δημιουργία νέων μοντέλων ανάπτυξης που θα βασίζεται στην αυτοδυναμία, προφανώς προτίμησαν το πρώτο. Το αποτέλεσμα αυτής της επιλογής ήταν πρωτοφανή μέτρα λιτότητας που λαμβάνονται από τις κυρίαρχες ελίτ της ΕΕ, με τη συνοδεία Κρατικής Βίας ενάντια κυρίως στην Υπόταξη (Αγγλία κ.λ.π.) που αντιδρούν στον σφετερισμό της ζωής τους. Έτσι, οι ευρωπαϊκές ελίτ (Οι πολυεθνικές και οι τραπεζίτες και οι λακέδες τους στο πολιτικό σύστημα) σε αυτές τις χώρες όλο και περισσότερο διασώζουν τις απώλειες τους λόγω της οικονομικής κρίσης που ίδιες δημιούργησαν, με μεταφορά των ελλειμμάτων που δημιουργούνται από τα πακέτα διάσωσης (δηλαδή το βάρος των εγκλημάτων τους) στην πλάτη των λαών. Από την Εκπαίδευση μέχρι την Υγεία, και από το Κράτος Πρόνοιας μέχρι τις Κοινωνικές Υπηρεσίες, όλοι οι τομείς ενός κάποτε ισχυρού Κράτους Πρόνοιας που οικοδομήθηκε κατά τη διάρκεια της Σοσιαλδημοκρατικής Φάσης του Συστήματος, μετά από μεγάλους και αιματηρούς κοινωνικούς αγώνες, σταδιακά καταρρέουν, χάριν του Ιδιωτικού Τομέα και της απελευθέρωσης όλων των Αγορών μέσα στην Παγκοσμιοποίηση.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΤΑ ΧΩΡΕΣ ΛΑΪΚΩΝ ΜΕΤΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Εν όψει αυτής της γενικής αντεπανάστασης των ελίτ, οι λαοί της Ευρώπης (και γενικά του κόσμου), ιδιαίτερα του Νότου, θα πρέπει να ενταχθούν σε Λαϊκά Μέτωπα σε κάθε χώρα για να βγουν από την ΕΕ (και γενικά τα θεσμικά όργανα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, το ΝΑΤΟ, το ΔΝΤ, την Παγκόσμια Τράπεζα κλπ.), ως το πρώτο βήμα προς την οικοδόμηση Αυτοδύναμων, πραγματικά αποκεντρωμένων και δημοκρατικών κοινωνιών, οι οποίες τελικά θα μπορούσαν να είναι μέρος μιας Συνομοσπονδιακής Περιεκτικής Δημοκρατίας των λαών της Ευρώπης, και παραπέρα.

«ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ» ΣΤΗΝ ΕΕ!: ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΛΙΒΥΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΡΑ, ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ «ΕΙΡΗΝΙΚΟ» ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΕΕ

Κανείς στη γνήσια Αντισυστημική Αριστερά δεν θα έπρεπε να εκπλαγεί από τη φετινή επιλογή της Επιτροπής του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης. Η επιτροπή αυτή είναι κατά βάση ένα όργανο που απαρτίζεται από ακαδημαϊκά και γραφειοκρατικά στελέχη, καθώς και πρώην πολιτικάντηδες – εγκάθετους του διεθνοποιημένου συστήματος της Οικονομίας της Αγοράς και της αντιπροσωπευτικής «δημοκρατίας», και συνεπώς της Υπερεθνικής Ελίτ, που ελέγχει τη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση. Από τη βράβευση του αρχιεγκληματία της Αμερικανικής ελίτ, Χένρυ Κίσινγκερ, το 1973, μέχρι αυτή του «περιβαλλοντιστή» της Ανάπτυξης Αλ Γκορ και του σημερινού Αμερικανού προέδρου (και εγκληματία πολέμου) Μπάρακ Ομπάμα, οι περισσότερες επιλογές αυτού του διακοσμητικού οργάνου του Συστήματος ήταν πάντα σε συμφωνία με τις προτεραιότητες της Υπερεθνικής ελίτ.

Τη φετινή χρονιά ωστόσο η επιλογή της Επιτροπής ήταν περισσότερο εργαλειώδης και προπαγανδιστική προς το συμφέρον της Υπερεθνικής ελίτ από κάθε άλλη. Και αυτό γιατί η Επιτροπή επέλεξε να βραβεύσει, όχι απλά μια «σημαντική προσωπικότητα», αλλά έναν κεντρικό θεσμό της Νέας Δεθνούς Τάξης, όπως αυτή εκφράζεται από τη Νεοφιλελεύθερη Παγκοσμιοποίηση και την αντιπροσωπευτική «δημοκρατία»: Την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όχι μόνο αυτό, αλλά επέλεξε να βραβεύσει την Ε.Ε. ακριβώς την «κατάλληλη» στιγμή... Εν μέσω – από τη μια- των σφαγών των λαών στην Ανατολή από το ΝΑΤΟ και των παρακρατικών οργανώσεών του, - και από την άλλη –κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προτεκταροτο-ποίησης της Ελλάδας που για την ΕΕ αποτελεί εφελκυστήρα για την εφαρμογή και στις υπόλοιπες χώρες της ένωσης του «ελληνικού μοντέλου». Μια βράβευση που ήρθε μόλις ένα χρόνο μετά το τέλος του εγκληματικού Πολέμου της εναντίον του λαού της Λιβύης, όπου η ευρωπαϊκή πολεμική μηχανή, σαν μέρος της κτηνώδους διεθνούς πολεμικής μηχανής του ΝΑΤΟ, σφάγιασε μαζικά τον Λίβυο λαό. Έναν λαό που αντιστάθηκε στην ξένη εισβολή και στους αυτό-καλούμενους «εξεγερμένους», που δεν ήταν τίποτα άλλο από μια μικρή μειονότητα των χειρότερων Ισλαμο-φασιστικών στοιχείων στη Λιβύη, οι οποίοι με τη βοήθεια όμοιων εισαγόμενων εγκληματιών από όλη τη Μέση Ανατολή, χρησιμοποιήθηκαν και εκπαιδεύτηκαν από το ΝΑΤΟ ως το πεζικό του, συνοδεύοντας την κτηνώδη αεροπορική δύναμη του.

Δεν χρειάζεται να αναφερθεί, φυσικά, ότι παρόμοια τρομοκρατική και αποπροσανατολιστική προπαγάνδα όπως αυτή που χρησιμοποιήθηκε στη Λιβύη, είναι σε εφαρμογή τώρα στη Συρία από την Υπερεθνική ελίτ, τους τεχνοκράτες και αυτούς που χαράσσουν πολιτική στην Ε.Ε., και από τα γλοιώδη αυτό-ανακηρυγμένα «αντικειμενικά» ΜΜΕ της

Ευρωπαϊκής ελίτ (BBC, Γκάρντιαν κλπ.), που αναπαράγουν άλλωστε και τα ελεεινά ντόπια «μέσα εξαπάτησης». Αυτό γίνεται, έτσι ώστε να προετοιμαστεί το έδαφος για μια νέα εγκληματική πολεμική «ανάμειξη» των ΝΑΤΟ και ΕΕ στη Συρία με τη βοήθεια των επίσης εγκληματικών καθεστώτων του Κόλπου και της Τουρκίας, με τελικό στόχο την «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράν (στο οποίο συνεχίζεται και εντείνεται ένα εγκληματικό εμπόργκο με 100άδες χιλιάδες θύματα στον Ιρανικό λαό ενώ η «δημοκρατική» ΕΕ απαγόρευσε μόλις χτες στο Ιρανικό κανάλι Press TV να εκπέμπει σε όλη την επικράτεια της!), ακολουθώντας τις παρόμοιες «αλλαγές καθεστώτων» στη Λιβύη, Ιράκ και Αφγανιστάν, ώστε ολόκληρη η Μέση Ανατολή να ενσωματωθεί στη Νέα Τάξη της Νεοφιλελεύθερης Παγκοσμιοποίησης και της Αντιπροσωπευτικής «Δημοκρατίας».

Και βέβαια ακολουθούν κατά πόδας στην εξαπάτηση, στηρίζοντας άμεσα ή έμμεσα τον εξίσου εγκληματικό ρόλο της Ε.Ε. υποστηρίζοντας άμεσα ή έμμεσα (με τις «ίσες αποστάσεις») τους πολέμους της (Λιβύη, Συρία), οι «συνήθεις ύποπτοι»: Η εκφυλισμένη «Αριστερά» με τα διεθνή (Λε Μοντ κ.α.) αλλά και ντόπια μέσα της (Αυγή, TVXS, Indymedia κ.α.), οι Πράσινοι οικολόγοι και άλλοι, οι οποίοι ξεκίνησαν με την επιχείρηση πλήρους ενσωμάτωσης της Γιουγκοσλαβίας στη Νέα Διεθνή Τάξη, μετά τον διαμελισμό και βομβαρδισμό της από ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Την ίδια στιγμή που ο αηδιαστικός «εορτασμός» των Ευρω-Ενωσιακών ελίτ και των μιντιακών και ακαδημαϊκών ανδρείκελων τους (και αρκετών στην εκφυλισμένη «Αριστερά» - οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι ακαδημαϊκοί, των οποίων η έρευνα και τα λοιπά προνόμια προέρχονται από επιδοτήσεις της ΕΕ) δεν έχει κοπάσει ακόμα, οι λαοί της Ευρώπης έρχονται αντιμέτωποι με μια σκληρή οικονομική, αλλά και φυσική επίθεση από τις ίδιες ελίτ, με τον ίδιο στόχο της πλήρους ενσωμάτωσης κάθε λαού της ΕΕ στη Νέα Διεθνή Τάξη της Νεοφιλελεύθερης Παγκοσμιοποίησης. Η μόνη διαφορά είναι ότι η δική τους ενσωμάτωση επιχειρείται μέσω ενός εξίσου άγριου Οικονομικού Πολέμου ο οποίος οδηγεί στην αφαίρεση κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων τα οποία έχουν επιβιώσει για περίπου έναν αιώνα, μαζική ανεργία και φτώχεια, καταστροφή των κοινωνικών αγαθών της δημόσιας υγείας και εκπαίδευσης και αποδιάρθρωση κάθε κοινωνικής υπηρεσίας και κοινωνικού συστήματος ασφάλισης, και βέβαια σε ένα πρωτοφανές ξεπούλημα του κοινωνικού πλούτου σε χώρες όπως η Ελλάδα στα αρπακτικά των ξένων και ντόπιων ελίτ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το μέλλον των λαών.

ΕΞΩ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ - ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ – ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΚΑΘΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΑΘΟΥ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΞΕΠΟΥΛΗΘΕΙ ΣΤΙΣ ΝΤΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΕΣ ΕΛΙΤ

ΟΛΟΙ-ΟΛΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

- ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ
- ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

www.mekea.org
www.periektikidimokratia.org

επικοινωνία και συμμετοχή: mekea@mekea.org